

Karanlık Yürekte Başlar

– ADEM EFİLOĞLU · 14 Ekim 2015

Öylece durdu rüzgâr
Biraz ötede gözlerini demlerken
İnadına alınan öyküler fısıldamada
Bütün hikâyemiz
Aslında duru mavi

Yıkıla yıkıla yaşadıkça hayatı
İnatla anlaşılır
Kırılan nefeslendiğimiz hava
Biliyorsun bizi en çok
Yine de biz anlarız

İçim karmakarışık
Biraz ben
Biraz sen
Hüzün tütmede ellerimizden
Kokunu hapseden sahillere
Kin gütmekteyim istemeden

Sevgili;
Yaraları kabuk bağlamazsa acıların
Karanlığı örtemez güneş
Gündüzü kuşatmaz akşamlar
Korkma yarınlarından
Hep derim
Karanlık yürekte başlar.

Âdem Efiloğlu